

[Kjelgaard]

Kunne lille Danmark bidrage til en bedre mellemfolkelig forståelse ved at vedtage det foreliggende beslutningsforslag, ville noget historisk være opnået. Vi vil i det konservative folkeparti som sædvanlig bidrage til et fornuftigt udvalgsarbejde om sagen.

Langsted (CD):

Vi i CD tror ikke på, at man med fremskridtspartiets alt for forenklede udtryksformer her i folketinget kan skabe grundlaget for en international anerkendelse af et 100 år gammelt kunstsprog. Med kendskab til fremskridtspartiets normale indsats her i folketinget var det måske nærmere volapyk, man skulle forvente foreslået gennemført.

Vi kan altså kort sagt ikke støtte forslaget, men jeg imødeser et muntert udvalgsarbejde.

Bodil Boserup (SF):

I socialistisk folkeparti har vi været ude af stand til at tage forslaget alvorligt. Vi kan ikke medvirke til dets vedtagelse eller i øvrigt beskæftige os mere med det.

Ib Nørlund (DKP):

Det er da evig rigtigt, at sprogforbistringen er et voldsomt stort problem, der vokser sig stærkere og stærkere under den udvikling, som vi oplever, og der er folk, der har prøvet at gribe de problemer an på esperantobevægelsens grundlag, hvor der er udført et stykke internationalt arbejde med megen idealisme, som man meget vel forstår baggrunden for.

I den forbindelse er der fremført mange argumenter for et internationalt sprog, og i det stykke litteratur, som hr. Glistrup har udformet i bemærkningerne, er en række af de almindelige argumenter i den henseende gentaget, tilsat lidt sprogboller af hr. Glistrups art og med så store armsving, som det blev citeret før. Jeg må indrømme, at jeg ikke er så imponeret af dette stykke, som hr. Kjelgaard var. Jeg synes nu ærlig talt, at det mere minder om en skolestil, sat lidt op med guirlander.

Men i den redegørelse er det ganske glemt, at esperanto også har sine problemer. Det burde være kendt, at her i landet har den fremragende sprogforsker professor Otto Jespersen, i sin tid fremført en meget indgående kritik af esperanto som kunstsprog. Han udarbejdede så sit eget idosprog, som ganske

vist heller ikke slog igennem, men jeg tror, at man må sige, at kritikken stadig væk bevarer sin kraft.

Det er helt forkert, synes jeg, når hr. Glistrup anfører udviklingen af datateknikken som argument på disse områder, for det, der netop er tale om, er, at man på denne tekniks grundlag laver andre kunstsprog – maskinsprog ganske vist – hvor det er ganske overflødigt også at gå en omvej over esperanto.

Alt i alt tror jeg ikke, at de internationale problemer løses på den måde ved at gribe det an fra sprogdelen af, og jeg har derfor ikke meget tillid til, at hr. Glistrups initiativ vil forandre verden inden for 60 år.

Der lægges særligt vægt på, at det skulle udfolde sig i EF, men dér kan man sige, at man i forvejen snakker volapyk, og om man så gjorde det med esperanto nu, så ville det vel kun understrege svælget mellem, hvad der foregår i de forsamlinger, og hvad almindelige mennesker snakker om. I praksis ville det i EF formentlig, hvis man tænkte sig det gennemført, yderligere betyde, at de mindre sprog kom til at spille en endnu mere beskedne rolle, end det er lykkedes hidtil.

Vi er naturligvis ikke imod at overveje hr. Glistrups og andres initiativer på dette område, men det er ikke lykkedes hr. Glistrup at give os synderlig tro på, at det bringer noget særligt med sig.

Flygaard (DR):

Et kort beslutningsforslag med stor rækkevidde, i betragtning af at der nok vil gå år, måske mange år, efter et sådant forslags vedtagelse, før det ønskede opnås. Vi kan fra retsforbundets side anbefale, at regeringen snarest muligt fremsætter forslaget i FN.

Retsforbundet, der selv i 1975 har været inde på lignende tanker, kan tilslutte sig de udførlige bemærkninger til forslaget til folketingsbeslutning, idet vi især påpeger betydningen af at undgå sproglige misforståelser, som kan føre til lange og skadelige debatter. Ligeledes vil vi understrege, at der i det lange løb vil ligge store besparelser i, at der i international sammenhæng anvendes et fælles sprog. Vi erkender, at vejen nok er lang, og at vejen nok også er trang, men der er ingen grund til at give op på forhånd.